

Deklarasyon ¹

Bu deklarasyon, Risale-i Nur Enstitüsü ve Köprü dergisi tarafından tertip edilen “Ortadoğu” konulu masa çalışmasında, oturumlar sırasında açıklanan ve genel kabul gören kanaatleri bildirmekte olup toplantı yöneticisi ve sekreteri tarafından oturumlar esnasında alınan notlar üzerinde çalışılarak hazırlanmıştır.

1- Ortadoğu sadece bir coğrafyayı değil; İbrahîmî dinlerin mensuplarını ve bilhassa İslam dünyasını ifade etmektedir. Ortadoğu’ya yaklaşımımız bu yönden ve içerden bakış biçiminde olmalıdır.

2- Kâbe’nin merkez olarak alındığı yeni tanımlamalar yapılmalı, bu topraklar kaynağını imandan alan hürriyet-i şeriyenin parladığı topraklar olarak aslına döndürülmelidir.

3- İslam dünyasındaki gayr-i İslamî hayat, İslam’ın özüne ve ruhuna aykırı oluşum ve uygulamalar, bugünkü problemlerin de özünü oluşturmaktadır. Hak ve hürriyetleri kısıtlayıcı otoriter yapılar, mezhepçilik ve milliyetçilik meseleleri, Arap baharında olduğu gibi kısmen yanlış yöntemlerin kullanıldığı hürriyet taleplerinin dış destekli despotik yönetimler tarafından kanla bastırılması gibi hususlar çatışmayı ve problemi derinleştirmiştir.

4- İslam düşmanı zındıka komiteleri Ortadoğu’yu daha kolay sömürebilmek ve yönetebilmek için daha küçük parçalara bölmeye ve bu amaçla devlet görüntüsü altında milliyete ve mezhebe dayalı küçük beylikler oluşturmaya çalışmaktadır. Oysa bu topraklar, siyasî sınırları reddeden ve medeniyet üretme kapasitesine sahip hak din olan İslam’ın coğrafyasıdır.

1. ‘Ortadoğu’ masa çalışması, 28 Aralık 2014, İstanbul

Medresetü'z-Zehra sadece bir üniversite modeli değil, bir medeniyet ve ittifad vasıtasıdır. Fars'ı, Arab'ı, Kürd'ü, Türk'ü, velhasıl bütün unsurları birleştiren, mehasin-i medeniyetin yollarını gösteren Medresetü'z-Zehra, Ortadoğuyu'da aşan bir insanlık pojesidir.

5- Cehalet, zaruret ve ihtilafı üç büyük düşmanımız olarak teşhis eden Bediüzzaman Said Nursî, bu düşmanlardan kurtuluş silahı olarak da sanat, marifet ve ittifakı sunmaktadır.

6- İslam âleminde bugün oluşturulan fay hatlarına karşı Bediüzzaman Said Nursî'nin oluşturmaya çalıştığı istihkamın, yani iman hizmetinin önemi bugün daha iyi anlaşılmaktadır. Bediüzzaman Said Nursî'nin iman esaslı yaklaşım tarzı üç asırdan beri gerileyen medeniyetimizi ve günümüz Müslümanlarını ayağa kaldıracak niteliktedir.

7- Zira kendi medeniyetini ve ruhunu kaybederek şiddetli bir travmaya maruz kalan İslam âleminin kurtuluşunun ilk adımı kâmil insan manasındaki model insanın ortaya çıkarılması, böylece faziletli bir toplumun oluşturulmasıdır.

8- Bu coğrafyadaki kavimlerin, devletlerin ve kıtaların mutluluğunun anahtarı İttihad-ı İslam'dır. Bunun için öncelikle fikirlerin ve kalplerin ittifad etmesi gereklidir.

9- İttihadı İslam'ı bu zamanın en mühim farzı olarak gören Said Nursî, İttihadın cehalet ile olamayacağını ifade ederek eğitimin ve birbirimizi tanımının önemine dikkat çekmektedir.

10- Medresetü'z-Zehra sadece bir üniversite modeli değil, bir medeniyet ve ittifad vasıtasıdır. Fars'ı, Arab'ı, Kürd'ü, Türk'ü, velhasıl bütün unsurları birleştiren, mehasin-i medeniyetin yollarını gösteren Medresetü'z-Zehra, Ortadoğuyu'da aşan bir insanlık pojesidir.

11- Bugünkü eğitim sistemimiz içinde yer alan İmam-hatip okulları, Medresetü'z-Zehra'nın basamağı olacak bir medeniyet projesine dönüştürülmelidir.

12- İslâmiyet insaniyet-i kübradır. İnsaniyet, adalet, merhamet, şefkat vb. değerler etrafında kümelenmek, hem Doğu'yu hem de Batı'yı bu değerler etrafında toplamak yalnız Ortadoğu'ya değil tüm insanlığa barış ve huzur getirecektir.

13- Siyaseti öncelikli görenlerce devlet eliyle kurulmaya çalışılan İslam toplumu projesinin başarısızlığa mahkum olduğu bugün daha net görülmektedir. Risale-i Nur'un tarif ve tatbik ettiği fitri ve tedrici tekamül yöntemi Ortadoğu'ya ve İslam âlemine daha güçlü ve daha organize biçimde iletilmelidir.

14- İttihad-ı İslam için en ideal modeli önce kendi toplumumuz için kurgulamalı; birilerinin diğerlerini dışladığı tektipçi anlayıştan çıkıp herkesin birbirini olduğu gibi kabul edebildiği bir Türkiye'nin kurulması için gayret etmeliyiz. Bu çabanın en önemli adımı demokrat bir anayasanın kurulmasıdır.

15- İslam dünyasını sürekli problemlerle boğuşmak zorunda kalan dar bir bölgeye hapsedmeyi hedefleyen ırkçı, materyalist ve marksist projelere asla itibar edilmemeli, barış süreci doğru prensiplerle geliştirilip sürdürülerek demokratikleşme tamamlanmalıdır. Zira barış ve hürriyet ortamı genişledikçe problemler gerileyecektir.

16- Ortadoğu parçalı bir yapıya sahiptir. Bu parçalı yapının birleşmesinin ön şartı Bediüzzaman Said Nursî'nin meşveret ve şura olarak ifade ettiği katılımcı demokrasidir.